

DE PE RING, PE PLATOUL DE FILMARE...

Cit p-acă să nu-l recunosc pe Vasile Boghiță. Deși ne știm de vreo 20 de ani. Cu pleo, mustați stufoase și bluză bătută în tinte, gatu să te prindă mirarea...

— Parcă ai fi un personaj descins dintr-un tablou de epocă.

— Păi, asta și sînt, spune cu un zîmbet larg Boghiță. Permiteți-mi să mă recomand: TUDOR ȘOIMARU.

— Așadar, din nou film? — Întrebăm, profitînd de o scurtă pauză între două tururi de manivela.

— Din nou! Parcă mă simt mai în largul meu pe platou. Deși marea pasiune rămîne tot scena.

— Dar prima dragoste a fost sportul, nu e așa? — Și totuși rîdînd împreună un album de amintiri

foarte drag actorului. Pasiunea boxului n-au avut încă timp să-l uite pe tînărul final, puternic, cu un corp de atlet, care acum vreo 15 ani urca timid scările ringului. După ce făcuse rugbi și natație (specialistul îl prezicea în ambele sporturi un viitor frumos), Boghiță se consacră sportului cu mă-

Cordoba din Don Carlos, cînd maura Antonio din „A 12-a noaptea”, cînd Ahilas din „Cezar și Cleopatra” și cite și mai cite.

Apoi a urmat filmul. Foarte expresiv, dinamic, stîpînînd excelent mișcarea (vezi foleașele rugbiului, boxului, înaltului) Boghiță era parăc făcut pentru peliculă. Debutăz în „Alarmă în munți” într-un rol episodic, apare apoi în „Moara cu noroc”, „Setea”, „Lupeni 29”, iar recent l-a distribuit rolul principal, Tudor Șoimaru, în „Neamul Șoimăreștilor”, ecranizarea romanului lui Mihail Sadoveanu, făcută de Alexandru Străușanu.

— Un rol pe cit de greu pe alii de frumos, spune Boghiță. Este pentru mine o mare cinste și răspundere să transpun personalitatea eroului alii de complex, creat de Sadoveanu.

— Veți reuși?

— Voi încerca! Sînt foarte mult ajutat. În primul rînd de regizorul Mircea Drăgan, care mă conduce pas cu pas ca un veritabil „om din col”. Apoi, fac parte dintr-o echipă excepțională, în frunte cu artiștii populari George Calboreanu, Ștefan Ciubotărașu, Costache Antoniu, artiștii emeriti Dina Cocea, Colea Răutu, George Măruță, Fory Elterle și alții.

— Dar sportul?

— Cum aș putea să uit prima... iubire? Fac în continuare box la sac cu maestrul Ilin Gălnescu, scri-mă cu profesorul A. Pellegrini, gimnastică, înălț și călărie. O să-mi treabulească pentru scenele de luptă și de mase din film.

— Ce ne puteți spune în încheiere?

— O constatare prețioasă făcută pe parcursul unei cariere artistice, deocamdată scurte: sportul este un aliat de preț al slujitorilor scenei. Chiar dacă mă refer doar la condiția fizică necesară învingerii unui efort profesional care se întinde uneori pe parcursul a 10-12 ore (repetiție, filmare, spectacol) și tot un găsesc cuvinte pentru a recomanda colegilor mei practicarea regulată a sportului. O spun din proprie experiență.

— Așadar, în curînd pe ecran. Așteptăm...

VALERIU CHIOSE

Acasă la golgeterul de la Praga

Acasă la Ion Mozer, un băiețuș cu părul blond privește încîntat Cupa pe care a primit-o „tăticu” la Praga, după ce pe ecranul televizorului apărușeră ultimele secvențe din drumul spre marea victorie. Apele cristalului ne reamintesc și nouă subiectul celor cinci minute pe care le-am soliciat golgeterului campionatului mondial de la Praga.

— Primul minut am vrea să-l rezervăm... debutului.

— După volei, tenis de cîmp și... fotbal, am început să joc handbal. Primele jocuri, acum zece ani, la școala tehnică de construcții din Timișoara. Apoi, în 1955, la Știința

Timișoara — cu prof. C. Lache.

— Să completăm acum și tabelul performanțelor.

— Sînt, desigur, bucuros că am îmbrăcat de cinci ori tricoul de campion al țării. Primul joc internațional: cu Iugoslavia în 1956. Apoi încă... 49 de înfrîngeri internaționale. Și, bineînțeles, Dortmund și Praga...

— Am „ajuns”, deci, la Praga! Cum ați parcurs drumul spre fruntea clasamentului?

— Cu ajutorul colegilor. Am înscris 33 de puncte, față de cele 24 care m-au clasat acum trei ani, la Dortmund, pe locul secund, după Petre Ivănescu (25 de puncte).

— Să recapitulăm ordinea celor 33 de goluri...

— Primele 5 le-am înscris în jocul cu echipa Uniunii Sovietice. Apoi 1 (1) cu Norvegia, 4 cu Japonia, 10 cu Danemarca, 6 cu R. S. Cehoslovacă și 7 cu Suedia.

— Care portar a rezistat cel mai bine șuturilor?

— Norvegianul Rustad, un jucător pe care îl apreciez foarte mult.

— Cel mai frumos joc al campionatului?

— R. P. Romînd — Suedia!

— Care ar fi jucătorii din care s-ar putea alcătui cea mai bună echipă a campionatului mondial?

— Am să încep cu tovarășii mei de echipă care

s-au impus în mod deosebit: Redl, Ivănescu, Hnat, Oțelea. Dintre adversarii direcți și ceilalți jucători pe care i-am urmărit: Johnsson, Carlsson, Lebedev, Mareș, Jagmeister, Racz, Hansen și Almquist.

— Și acum?

— Aștept începerea campionatului și sesiunea de examene la I.C.F. Pentru amîndouă mă pregătesc cu toată grija.

Cupa de cristal ne atrage din nou privirile. Ne reamintim că înainte de „mondiale”, Petre Ivănescu ne spunea că „la 15 martie, unul din jucătorii romîni va fi declarat golgeterul campionatului”.

G.

Culese de la „mondiale”...

De fapt, acest al 5-lea campionat mondial de handbal în 7, care s-a desfășurat în Cehoslovacia între 6 și 15 martie, a durat exact... 2.160 de minute, adică 36 de ore! Cu alte cuvinte timpul efectiv necesar pentru disputarea celor 36 de meciuri, cite a programat campionatul (un joc durează o oră).

În aceste 2.160 de minute au fost înscrise nu mai puțin de 1.277 de goluri, repartizate astfel: 740 în cele patru grupe (164, 169, 195 și respectiv 212), 371 în semifinale și 166 în finale. În medie au fost marcate 35 de goluri de joc. Un gol a fost înscris la 1 min. și 41 de secunde.

„Partea leului” a revenit reprezentativei Romîniei, care a marcat 136 de goluri. Autorii lor: Mozer 33, Ivănescu 22, Hnat 16, Oțelea 14, Gruia 13, Nodea 13, Iacob 10, Costache II 9, Popescu Ion 4 și Bulgaru 2. Cum se știe, Mozer a fost și golgeterul recentului campionat mondial.

După încheierea meciurilor pe grupe, echipa noastră a primit o cupă de cristal, acordată de comitetul de organizare de la Pardubice, celei mai bune echipe a grupelor. De asemenea, antrenorul nostru Ioan Kunst-Ghermănescu — proaspătul antrenor emerit — a fost apreciat de către specialiști drept cel mai bun conducător tactic de pe margine.

Șapte dintre jucătorii noștri au fost prezenți la ultimele trei ediții ale campionatului mondial: Redl, Hnat, Ivănescu, Mo-

zer, Nodea, Bulgaru și Costache I; patru au participat la două campionate: Oțelea, Bogolea și Costache II (în 1961 și 1964) și Tale (1958 și 1964).

La ora actuală, reprezentativa țării — campioana mondială — este o echipă de maeștri: Redl, Bogolea, Ivănescu, Mozer, Hnat, Iacob, Costache Mircea II, Oțelea, Nodea și Bulgaru sînt maeștri emeriți, iar Costache Mircea I, Gruia, I. Popescu, Nica și Tale, maeștri ai sportului.

De la 14 decembrie 1963, echipa țării noastre a susținut 11 partide, pe care le-a terminat neînvînsă: de 10 ori a obținut victoria și o dată a terminat la egalitate (12-12 cu U.R.S.S.), marcînd 227 de goluri și primînd 144 de goluri.

Iată golgeterii celorlalte echipe naționale finaliste: Almquist (Suedia) 28 goluri; Duda (Cehoslovacia) 21; Lübking (R.F.G.) 21; Tertvadze (U.R.S.S.) 26; Milkovici (Iugoslavia) 26; Hansen (Danemarca) 30; Fenyo (Ungaria) 31.

Epigrame

În prima etapă unui fotbalist au jucat dur.

Amicul cînd se-nfîlînesc
Peste umăr se lovesc
Fotbalistii, văd, mai lesne
Se sculă... pe la gîznel!

La Cluj, Ilie Stellan (Dinamo Pitești) a fost eliminat de pe teren pentru vociferări.

Mi-amintesc fără efort:
„Și Ilie... face sport!”
Dar alai! Stellan Ilie
Face-n plus... și gălăgie!

I. COSMIN

Echipei de handbal a țării noastre care a cucerit pentru a doua oară consecutiv titlul de campioană a lumii.

Cînd echipa-mi dragă saltă

Sus pe treapta cea mai-naltă,
Imi pun singur o-ntrîbare:
Pot ca să-i mai fac urare
La mai mare?

GH. STERIADE

În urma autogolului o-rădeanului Georgescu, Rapid a câștigat partida cu Crișul și a urcat în clasament!

Dinsul — am văzut și noi —
Procedînd nu prea cuminte
A dat mingea înapoi
Și Rapidul... înainte.

Studentii de la cîminul „Carpati” din Timișoara

Campioana...

La numai 12 ani, Elena Moș, cea mai bună patinatoare artistică a țării, are în urma sa o lungă biografie sportivă. Răsfoiți-i albumul de familie. Primii pași pe gheață au fost făcuți la 4 ani. Glumind, am putea spune că Bibi a învățat mai înții să patineze și abia după aceea să... meargă. Primii pași și, bineînțeles, primele căzături. Apoi au fost din ce în ce mai puține. Fetița nu știa încă să scrie cînd deslușea destul de bine caligrafia complicată a figurilor de

intrecerea senioarelor. Victoria punea capăt supremației defunctă multă vreme de Cristina Patraulea. Anul acesta, principală adversară a lui Bibi Moș a fost o altă fetiță, Crenguța Cumbari, o reprezentantă la fel de talentată a primei generații ridicată pe gheața patinării „23 August”.

Campioana are 12 ani. Este, în mod normal, vîrsta începuturilor sportive. Bibi a atins, însă, un nivel de măiestrie care reprezintă un serios punct de plecare, un start lansat. Campioana se gîndește că următoarea Olimpiadă de iarnă se va desfășura în 1968, cînd ea va avea 16 ani.

(V. CH.)

POȘTA MAGAZIN • POȘTA MAGAZIN

FLORIN FERECAN, BUCUREȘTI. Avem și noi „brazii” noștri. Dacă nu la fotbal, la handbal! La fel de bucuroși ca și dv., vă publicăm epigrama adresată

lui Virgil Hnat, căpitănel echipei noastre masculine de handbal:

Unii-au pus o întrebare:
— Trage-un tun adevărat?
Vă răspund prin... evitate:
Da și nu, căci trage Hnat!

CONSTANȚA BORDERAȘU, BUCUREȘTI. Poezia dedicată handballștilor noștri reflectă, deopotrivă, dragostea dv. pentru sport și ușurința cu care vă exprimați în versuri. În limita spațiului restrîns al rubricii noastre — și nu putem cere extindere

lar ați arătat că sînteți cel mai bun dintre cei buni, ridicînd prestigiu țării, vol. iubii sportivii romîni! La întoarcerea acasă, de-aș putea, pe toți v-aș lua și strîngîndu-vă în brațe, seci de sărutări v-aș da!

Nu-l rău să fii campion mondial!

TRAIAN SEBU, COMUNA BEBA-VECHE. 1. Dinamo București și Știința Cluj s-au înfrînt pînă acum de 25 de ori în cadrul campionatului categoriei A la fotbal. De 9 ori a învins Dinamo, de 7 ori Știința Cluj iar celelalte 9 meciuri s-au terminat la egalitate. Cel mai mare scor în înfrîngerea dintre aceste două echipe: 8-0 pentru Dinamo în 1956. 2. Octavian Popescu, mijlocul stînga al echipei Dinamo București impunește la 25 aprilie 26 de ani. Este originar din București și a debutat la „piticii” Rapidului. În categoria A a activat pînă anul trecut la Știința Cluj.

DUMITRU STOIANOV, TIMIȘOARA. 1. Boxerul Mircea Dobrescu a abandonat activitatea competițională și este probabil că în scurtă vreme va începe să activeze ca antrenor. 2. Dinu Cristea nu mai face atletism. La 53 de ani, nu e de mirare chiar cînd te cheamă... Dinu Cristea. Bineînțeles însă că în-

jește acum ca instructor volar.

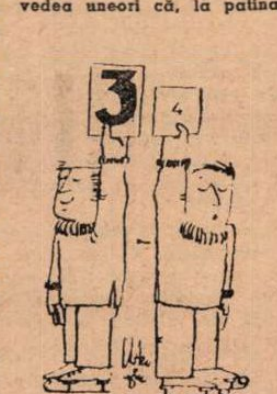
ANDREI BOLDEA, COMUNA BOZOVICI. Dacă n-a intervenit oprirea nejustificată ale jocului care trebuie scoțite la sfîrșitul meciului, arbitral nu poate prelungi jocul nici cu o secundă peste timpul regulamentar, indiferent de faptul că în clipa aceea, să zicem, mingea se îndreaptă încet spre poarta goală.

I. A. JENIL, TITU. 1. În 1956, cînd a jucat pentru prima oară în categoria A, echipa de fotbal Progresul a avut în lot printre alții, pe următorii jucători: Cosma, Gref, Bratu, Clocea, Știrbel, Crișu, Smărăndescu I, Ozoa, Tîrcovcu, P. Moldoveanu, Blujdea etc. 2. Să vă spun adresa fostului campion mondial de box la toate categoriile, Floyd Patterson? De ce? Vreți să-l mai... imbardați? Îi puteți scrie adresa pe care desigur că o cunoașteți și dv.: New York. Mai mult nu știu nici eu.

DEZIDERIU STURA, LUGOJ. TIBERIU HOFMANN, TG. MURES și MATEI CIZMAR, TIMIȘOARA. Punctajul la patinaj artistic este greu de stabilit și mai ales greu de explicat. Clasamentul general se stabilește în funcție de doi factori: a) de totalul notelor acordate de cel 3,

concursului respectiv; b) locul pe care-l acordă fiecare arbitru concurenților pe baza punctajului dat (în virtutea notelor acordate, un arbitru îl poate situa pe concurenți pe locurile 1, 2, 3 și așa mai departe). Sportivul care are cele mai bune locuri la arbitri se clasează chiar înaintea altui concurenți cu un punctaj general mai mare. De aici — și surprinderea dv. ca și a multora de a vedea uneori că, la patinaj

3 este mai mare decît 4 și 5 decît 10. Unde-ar fi și la fotbal! Rapid și o gramadă

3 este mai mare decît 4 și 5 decît 10. Unde-ar fi și la fotbal! Rapid și o gramadă

ION